

lems Tanke, men vi tør ikke gaa saa vidt, som han er gaaet, fordi vi tro, at der kan være Tilfælde, hvor det vil være ligefrem unu- ligt at opfylde de Fordringer, som hans Vn- dringsforslag stiller. Med det Samme jeg omtaler staaende Arrest, tror jeg, det vil være rigtigt at omtale Vn dringsforslaget under Nr. 4. Dette Vn dringsforslag gaar ud paa at stille denne Straf i den sammenlignende Skala, som findes i § 50, noget høiere end efter Lovforslaget er stet. Den staaende Arrest er i det Bæsentlige en ny Straf, der haves altsaa ingen Erfaring om dens Sølelighed, og den Gnes Anskuelse i den Henseende kan vel omtrent være ligesaa begrundet som den An- dens. Vi have imidlertid troet, at man ved at sætte staaende Arrest i Forhold til andre Straffe, saaledes som her er stet, nemlig at sætte staaende Arrest i tre Timer lige med $1\frac{1}{2}$ Dags Vagtarrest vil kunne opnaa et noget heldigere og mere passende Forhold for denne Straf i Forhold til de øvrige Straffe, idet vi tillige have været ledede af den, som jeg maa antage, i det Bæsentlige rigtige Be- tragtningsmaade, at Søleligheden af en saadan Straf som staaende Arrest ikke vil kunne be- regnes blot i et mathematisk Forhold. Det forekommer os nemlig sandsynligt og rimeligt, at to Dages staaende Arrest vil være mere end dobbelt saa søleligt som een Dags staaende Arrest, og den samme Tanke har ledet os ved at sætte tre Dages staaende Arrest lig med 5 Dages Band og Brød (simpelt). Den samme Tankebevægelse, der her har været ledende for os, har ogsaa været bestemmende med Hen- syn til Forslaget under Nr. 5. Dette Forslag figter til at sætte den Straf, som kaldes Ar- rest i Bøte, den simple og strenge, i et noget andet Forhold til de øvrige Straffe, end der er foreslaaet i Lovforslaget, men det er imid- lertid kun en saare ringe Forskjel. — I For- slaget under Nr. 3 til § 18 have vi fore- slaaet, at det skulde gjælde om begge Arter, haade om den strenge og den simple Arrest, at den største Længde for dens Varighed kun skulde være fem Dage; for Diebliffet er der foreslaaet for den strenge fem og for den simple ti Dage. — I Forslaget under Nr. 6 have vi foreslaaet, at 3 Slag Tæmp komme til at

svare til een Dags simpelt Fængsel paa Band og Brød, og at 27 Slag Tæmp skulle regnes lige med 10 Dages Fængsel paa Band og Brød. Dette er et Forslag, som i det Bæ- sentlige kommer Lovforslagets egne Sætser og egen Beregningsmaade overordentlig, om end ikke ganske nær; jeg tror derfor ikke, at det vil møde nogen overbetende Modstand fra Mi- nisterens Side. Paa denne Maade vil der blive en let overskuelig Forbindelse mellem disse tre Straffe og Band og Brød, hvilket vistnok maa anses for at være heldig og vil være lettende især for den arbitrære Straffe- magts Anvendelse.

Sa, mine Herrer, jeg vil nu haabe, at jeg nogenlunde tydelig har forklaret det ene af de to Hovedforslag, som vi have stillet. Jeg kommer nu til det andet Hovedforslag, som skal være Gjenstand for Afgjørelse ved den Af- stemning, vi nu komme til over det 2det Ka- pitel, nemlig Forslaget under Nr. 29, der gaar ud paa, at der i § 202 efter andet Stykkes 1ste Punktum tilføies: „Om bord i Krigsskibe paa Logt kan dog anvendes Straffe, der i Strenghed svare til simpelt Fængsel paa Band og Brød indtil 20 Dage“. Vedtages dette Forslag, udgaa i § 44, 2den Linie, Ordene: „Rettens Skjon“. Det sigter altsaa, som ærede Medlemmer ville se, til at udvide den arbitrære Straffemyndighed ud over de i Lovforslagets § 202 satte almindelige Grændser. Af Betænkningen ville de ærede Medlemmer se, at det var en Hovedbetænknelighed hos Ud- valget, da det traadte sammen for at overveie denne Lov, om det i sig selv var hensigts- mæssigt, at den omfattede baade Hæren og Flaaden. At det i formel Henseende var hel- digt, kunde man let blive enig om; men Spørgsmaalet var, om den hele Maade, hvor- paa Lovforslaget er affattet, og den Henvis- ning, der igjennem dette Lovforslag finder Sted i Henseende til den borgerlige Straffelov, jeg siger, om ikke disse Hensyn gjorde det nød- vendigt, at der, for at Loven skulde kunne an- vendes af Krigsretter, maatte ubetinget være en Retskyndig, en Auditor tilstede. Ved at overveie denne Sag, forekom det os, at man maatte bevare dette Spørgsmaal med Sa. Denne Straffelov forudsætter nødvendigvis ved